

Sygn. akt: III U 904/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania T. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 17.05.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. D. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.04.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;
3. zasądza od organu rentowego na rzecz T. D. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt III U 904/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił T. D. prawa do emerytury.

T. D. wniósł odwołanie od tej decyzji. Stwierdził, że pracował w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że T. D. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat

i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 26.04.2013r. T. D. złożył w ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że T. D. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy w wymiarze 30 lat, 5 miesięcy i 29 dni okresów składkowych, lecz nie przepracował 15 lat w szczególnych warunkach.

Organ rentowy nie zaliczył odwołującemu się żadnych okresów jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

T. D. urodził się dnia (...) Zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy o **emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń** (tekst jedn. Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W niniejszym postępowaniu odwołujący wykazywał, że pracował w szczególnych warunkach w następujących okresach:

- 1) 05.03.1971r.-20.08.1971r. w (...) w W.;
- 2) 15.01.1972r.-27.04.1972r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...);
- 3) 11.07.1974r.-29.02.1976r. w Zakładach (...) w O.;
- 4) 01.03.1976r.-30.04.1980r. w (...) Oddział w O.;
- 5) 17.05.1980r.-30.04.1986r. w (...) w O.;
- 6) 12.06.1986r.-31.08.1987r. w Przedsiębiorstwie (...) w O.;
- 7) od 11.04.1988r. do nadal - w (...) Przedsiębiorstwie (...).

Kierując się względami ekonomiki procesowej, Sąd w pierwszej kolejności analizował charakter pracy odwołującego w zakładach, w których świadczył on pracę najdłużej i z których Sąd pozyskał akta osobowe.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do zaliczenia odwołującemu jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu od dnia 01.03.1976r. do dnia 30.04.1980r., gdy był zatrudniony w (...) Oddział w O..

Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych odwołującego z tego okresu wynika, że podpisując z nim umowę o pracę od dnia 01.03.1976r. przyjęto go na stanowisko kierowcy S.. Także w angażu z dnia 15.04.1976r. jest on określany jako kierowca S..

Na okoliczność charakteru pracy odwołującego w tym zakładzie pracy zeznawał świadek T. S.(k.40) i J. Z.(k.40v). Z ich zeznań wynika, że w (...)odwołujący jeździł jedynie samochodami ciężarowymi takimi jak S., J., K.. Jeździł zatem tylko samochodami ciężarowymi o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Są to osoby, które pracowały razem z odwołującym w tym okresie, zatem знаły specyfikę jego pracy. Nadto ich zeznania znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych odwołującego z tego okresu.

Jest to praca wyszczególniona w wykazie A, dziale VIII, poz.2 w/w rozporządzenia. Okres ten wynosi 4 lata i 2 miesiące.

W ocenie Sądu do okresu pracy odwołującego w szczególnych warunkach należy także zaliczyć pracę odwołującego w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od dnia 12.06.1986r. do dnia 31.08.1987r.

Z zeznań odwołującego wynika, że jeździł wówczas S.(...) i był to samochód specjalistyczny do wyciągania nieczystości sanitarnych z wpustów ulicznych, szczególnie ze studzienek. Potwierdził to w swych zeznaniach także świadek K. G.(k.40v).

Sąd dał wiarę tym zeznaniom, albowiem znajdują one potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych odwołującego z tego okresu. Na wniosku o przyjęcie T. D. do pracy znajduje się adnotacja, aby przyjąć go na stanowisko kierowcy pogotowia (...). Nadto w aktach znajduje się wniosek o przedłużenie umowy o pracę z odwołującym, który jak to określono – jest zatrudniony na wozie asenizacyjnym.

Jest to zatem praca kierowcy samochodu specjalistycznego, wyszczególniona w wykazie A, dziale VIII, poz.2 w/w rozporządzenia. Okres ten wynosi 1 rok, 2 miesiące i 19 dni.

Kolejnym okresem, który Sąd zaliczył odwołującemu jako pracę wykonywaną w szczególnych warunkach, jest okres od dnia 11.04.1988r. do dnia 31.12.1998r., gdy odwołujący był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...).

Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wynika, że odwołujący został tam przyjęty na stanowisko kierowcy. Jednakże istotne informacje wynikają ze szkolenia BHP, albowiem odwołujący przeszedł przeszkolenie dla kierowców pojazdów specjalnych. Nadto z angażu z dnia 27.04.1989r. także wynika, że był on kierowcą samochodu specjalnego. Z zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego jego zdolność do pracy w 1992r. wynika, że był operatorem sprzętu ciężkiego. Natomiast w dalszych dokumentach określany jest jako kierowca-operator lub kierowca operator koparki.

Z powyższymi dokumentami w pełni korelują zeznania świadków K. G.(k.40v) i S. L.(k.40v) oraz zeznania odwołującego. Wynika z nich bowiem, że odwołujący w tym zakładzie pracy jeździł J., który był przystosowany do udrażniania kanalizacji, a następnie jeździł koparką i koparko-spycharką typu (...)i był to ciężki sprzęt budowlany. Jeździł także na S.-M.. Sąd uznał te zeznania za wiarygodne.

Jest to także praca wyszczególniona w wykazie A, dziale VIII, poz.2 oraz w dziale V, poz.3 w/w rozporządzenia. Okres ten wynosi 10 lat, 8 miesięcy i 20 dni.

Łączny okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach w tych trzech w/w zakładach pracy wynosi 16 lat, 1 miesiąc i 9 dni.

Jest to zatem okres wystarczający, aby odwołujący uzyskał prawo do emerytury. Z tych względów Sąd, kierując się względami ekonomiki procesowej, nie prowadził szczegółowego postępowania dowodowego na okoliczność, czy także

w pozostałych zakładach pracy, które wskazywał odwołujący w niniejszym postępowaniu, wykonywał on pracę w szczególnych warunkach

Nadto T. D. spełnił pozostałe warunki konieczne do uzyskania prawa do emerytury: dnia (...) ukończył 60 lat, na dzień 01.01.1999r. zgromadził ponad 25 lat ogólnego stażu pracy i nie jest członkiem OFE.

Z tych względów Sąd przyznał T. D. prawo do emerytury począwszy od dnia 01.04.2013r. stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 kpc.**

Stosownie do treści art.118 ust.1a w/w ustawy Sąd zobligowany był orzec, czy organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności do przyznania prawa do emerytury odwołującemu. Sąd uznał, że ZUS takiej odpowiedzialności nie ponosi. Organ rentowy ocenia prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach na podstawie treści świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W niniejszej sprawie odwołujący nie złożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Dopiero zatem postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem wykazało, że pracował on w szczególnych warunkach.

Wobec powyższego Sąd orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do emerytury stosownie do treści **art.118 ust.1a** w/w ustawy.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art.98 kpc w zw. z §12 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.461).